

Dosar nr. _____

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. _____

Ședința publică din data de _____

Completul compus din: _____

PREȘEDINTE : _____

Grefier : _____

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul _____ cu domiciliul în _____ și pe pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, jud. Tulcea, D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, jud. Tulcea, D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECȚIE PERSOANE FIZICE, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, jud. Tulcea, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de _____ susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la datele de _____ și la data de astăzi _____ când a pronunțat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată sub nr. _____ la Tribunalul Tulcea, reclamantul _____ a chemat în judecată pe pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ TULCEA, D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECȚIE PERSOANE FIZICE, solicitând să se constate că în mod nelegal a fost reținută calitatea sa de plătitor de T.V.A., anularea ca nelegală și netemeinică a Deciziei nr. _____ emisă de către D.G.F.P. Tulcea și anularea Raportului de inspecție fiscală nr. _____ și a Deciziei de impunere nr. _____ prin care s-au stabilit în sarcina reclamantului obligații fiscale suplimentare reprezentând _____ lei taxe pe valoarea adăugată și majorări aferente _____ lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, în cursul anului _____ a înstrăinat împreună cu soția sa un număr de 4 terenuri arabile, pe care împreună cu soția sa le-a achiziționat în regim de bunuri comune, valoarea totală a acestor înstrăinări fiind de _____ lei.

Apreciază reclamantul că, atât organul de control, cât și organul administrativ jurisdicțional au apreciat în mod greșit că ar avea calitatea de persoană impozabilă în sensul art. 172 al. 2 din Codul fiscal și că, începând cu

data de [redacted], avea obligația de se înregistra ca plătitor de T.V.A., după depășirea plafonului prevăzut de art. 152 al. 6 din Codul fiscal.

Pentru a decide astfel, organele administrativ fiscale au apreciat că vânzarea celor 4 terenuri arabile reprezintă acte de comerț desfășurate în scopul obținerii unor venituri cu caractere de continuitate, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 172 al. 2 din Codul fiscal.

Susține reclamantul că, la momentul vânzării celor 4 terenuri arabile, nici art. 127 al. 2 din Codul fiscal și nici Normele metodologice la acesta (H.G. nr. 44/2004) nu clarificau sintagma „venituri cu caracter de continuitate”, venituri care să conducă la concluzia că vânzările ar reprezenta o „activitate economică”, situație în care persona fizică devine plătitor de T.V.A. urmare desfășurării unei activități economice din care se obțin venituri cu caracter de continuitate, aceste aspecte fiind clarificate prin H.G. nr. 1620/2009, în vigoare la data controlului.

Arată reclamantul că aprecierea organelor fiscale cum că vânzare terenurilor reprezintă o activitate economică este subiectivă și arbitrară, în actele administrative contestate nefiind reținut nici un element obiectiv care să conducă la concluzia că a avut intenția de a începe o activitate economică, respectiv de a face acte de comerț prin vânzarea celor 4 terenuri arabile.

Intenția reclamantului a fost aceea de a obține suma de bani necesară finalizării unei locuințe proprietate personală, iar sumele de bani încasate cu titlul de preț au avut caracter de venituri ocazionale, nu de venituri cu caracter de continuitate.

Se consideră că au fost ignorate dispozițiile art. 141 al 2 lit. f din Codul fiscal, potrivit cu care livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri sunt scutite de plata de T.V.A., cu excepția construcțiilor noi, a unei părți a acestora și a unui teren construibil.

Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxă conform art. 141 al. 2 lit. f din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

O altă eroare cuprinsă în actele administrative fiscale contestate, susține reclamantul, este aceea că s-a reținut, începând cu luna [redacted], depășirea plafonului prevăzut de art. 152 al. 6 din Codul fiscal.

Apreciază reclamantul că imobilele înstrăinate aveau regimul bunurilor comune ale soțiilor, iar raportat la prevederile art. 127 al 9 din Codul fiscal, venitul obținut în anul [redacted] trebuia să fie împărțit în mod egal între ambii vânzători (soți) și, prin urmare, nici unul dintre vânzători nu ar fi atins plafonul prevăzut de lege pentru a deveni plătitor de T.V.A.

În ce privește anul [redacted], arată reclamantul că a înstrăinat împreună cu soția sa un număr de 2 terenuri, unul arabil și unul intravilan, valoarea totală a acestor înstrăinări fiind de [redacted], nefiind atins plafonul prevăzut de art. 152 al. 6 din Codul fiscal.

În dovedirea cererii, sau deus în copie următoarele înscrisuri: decizia nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. Tulcea, contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] decizia de impunere, raportul de inspecție

fiscală parțială nr. [redacted] situația contractelor de vânzare-cumpărare încheiate în anul [redacted] și [redacted] și situația T.V.A. stabilită suplimentar de inspecția fiscală pentru perioada [redacted] cu accesoriile aferente.

Pârâta D.G.F.P. Tulcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea ca temeinice și legale a deciziei nr. [redacted] a actelor administrativ-fiscale contestate, respectiv raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] și decizia de impunere nr. [redacted] emise de D.G.F.P. Tulcea - Activitatea de Inspecție Fiscală Tulcea.

Totodată, pârâta a depus la dosarul cauzei documentele justificative care au stat la baza emiterii deciziei contestate, respectiv adresele nr. [redacted] și nr. [redacted] autorizația de construire nr. [redacted] proces-verbal de recepție nr. [redacted], contracte de vânzare-cumpărare.

Examinând actele și lucrările dosarului, se rețin următoarele:

Organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Tulcea - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice [redacted] au efectuat inspecția fiscală parțială pentru perioada [redacted], cu obiectivul verificarea tranzacțiilor imobiliare efectuate de persoana fizică [redacted], în vederea cuprinderii acestora în sfera de impozitare a activităților impozabile în conformitate cu circulara A.N.A.F. nr. [redacted].

În baza documentelor contabile puse la dispoziție, respectiv contractele de vânzare-cumpărare autentificate de notariatele publice la care au fost încheiate, organele de inspecție fiscală au stabilit prin decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală pentru persoane care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. [redacted] emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. [redacted], că reclamantul [redacted] depășit plafonul de scutire la data de [redacted] și ca urmare trebuia să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de [redacted] pentru operațiunile impozabile efectuate, după data de [redacted] organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina reclamantului o sumă totală de plată de [redacted] lei din care [redacted] lei T.V.A. și [redacted] lei majorări de întârziere aferente, pentru operațiunile din tranzacții imobiliare efectuate după data de [redacted] și până la [redacted].

Examinând actele administrativ-fiscale atacate, se reține că sunt legale și temeinice pentru următoarele considerente:

Astfel, începând cu anul [redacted], contribuabilul [redacted] a efectuat, cu caracter de continuitate, tranzacții, imobiliare și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de T.V.A. înainte de începerea activității economice prevăzute de art. 153 din Codul fiscal sau la depășirea plafonului de scutire prevăzut de art. 152 al. 1 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 152 al. 6 din Codul fiscal data depășirii plafonului de scutire este [redacted], iar data la care persoana impozabilă ar fi trebuit înregistrată în scopul de T.V.A. este [redacted].

Sușinerile reclamantului potrivit cu care organul de inspecție fiscală a reținut în mod greșit calitatea sa de persoană impozabilă sunt neîntemeiate, întrucât în perioada [redacted] reclamantul a efectuat cu regularitate șase tranzacții imobiliare în scopul obținerii de venituri, fiind astfel

îndeplinită condiția continuității prevăzută de art. 127 Cod fiscal și pct. 3 al. 1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, efectuarea cu caracter continuu a unor tranzacții imobiliare fiind considerată activitate economică în accepțiunea acestei ultime prevederi legale.

Art. 127 al. 2 din Codul fiscal prevede că, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală asupra altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 al 2 din Codul fiscal.

Totodată, pct. 3 al. 6 din H.G nr. 44/2004 prevede că în cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

Art. 46 al. 2 din Codul fiscal și pct. 21 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal prevăd că sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț fiind activități de producție, activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

Art. 127 din Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată, prevede la alin. 1 că este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. 2, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

În alin 2 se prevede că în sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole, și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora... .

Susținerea reclamantului că în perioada în care au avut loc înstrăinările de teren edificau o locuință personală, și pentru care a fost nevoie să înstrăineze bunurile pentru a finanța lucrările construcției, nu poate fi reținută, întrucât având în vedere data Autorizației de construcție nr. [redacted] reclamantul a achiziționat teren arabil în suprafață de [redacted] m.p. la data de [redacted] teren arabil în suprafață de [redacted] n.p. la data de [redacted] teren arabil în suprafață de [redacted] m.p. data cumpărării [redacted] teren arabil în suprafață de [redacted] m.p., data cumpărării [redacted], etc.

Bunurile au fost achiziționate în perioada [redacted] și vândute în perioada [redacted] tranzacțiile având astfel un caracter de continuitate prin urmare, în mod corect organele fiscale au constatat că tranzacțiile efectuate de către reclamant în perioada verificată se încadrează în prevederile art. 127 al 2 din codul fiscal ca activitate economică de comerț și este considerată persoană impozabilă potrivit a 1 al aceluiași articol.

S-a mai susținut de către reclamant și faptul că aplicarea dispozițiilor art. 152 din Codul fiscal trebuie să aibă în vedere îndeplinirea celor două condiții

cumulative respectiv de a fi persoane impozabilă „întreprindere mică” și de „a avea o cifră de afaceri anuală sub plafonul de 35.000 euro”.

Și această susținere este neîntemeiată, reclamantul fiind persoană impozabilă conform art. 125¹ al. 1 din Codul fiscal și art. 152 Cod fiscal.

Pârâta D.G.F.P. Tulcea a solicitat Primăriei comunei [redacted] să precizeze dacă, la data tranzacționării, terenul vândut de reclamant sub denumirea de „teren arabil situat în intravilanul localității [redacted]” îndeplinea condițiile legale de încadrare ca teren construibil, iar Primăria comunei [redacted] prin adresa nr. [redacted] (fila 27 din dosar) a comunicat pârâtei că suprafața respectivă „face parte din intravilanul extins al localității ca terenuri construibile conform PUZ aprobat prin H.C.L. nr. [redacted]”.

Prin urmare, rezultă că, în anul [redacted], reclamantul a realizat atât operațiuni impozabile, cât și operațiuni scutite, depășind plafonul de scutire la data de [redacted] și având obligația să se înregistreze în scopuri de T.V.A. potrivit art. 153 din Codul fiscal, în vigoare de la [redacted]

Totodată, nu pot fi reținute susținerile reclamantului potrivit cărora neîndeplinirea condiției privind calificarea persoanei fizice [redacted] ca persoană impozabilă face aplicabile dispozițiile art. 141 și inaplicabile dispozițiile art. 152 din Codul fiscal, întrucât așa cum am mai arătat, este considerat persoană impozabilă potrivit al. 1 al art. 127 pentru tranzacțiile având caracter de continuitate efectuate în perioada verificată.

S-a mai susținut de către reclamant și faptul că trebuie avute în vedere modificările aduse art. 127 din Codul fiscal prin pct. 98 din O.U.G. nr. 109/2009 dar prevederile art. 127 din codul fiscal, aplicabile în perioada verificată și modificările aduse prin O.U.G nr. 109/2009 la pct. 98, nu modifică fondul articolului, ci el se reformulează și se armonizează cu legislația comunității europene.

O altă critică adusă de către reclamantul-contestator este și aceea că pentru a se înregistra ca plătitor de T.V.A. trebuie ca printre imobilele înstrăinate în cursul unui an fiscal să se regăsească fie o construcție nouă sau o parte a acesteia să fie un teren construibil.

Conform paginii 3 din raportul de inspecție fiscală și anexei nr. 2 a acestuia, organele fiscale au calculat T.V.A. numai la valoarea terenului în suprafață de [redacted] m.p., vândut la data de [redacted] conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat de B.N.P. [redacted] și [redacted] sub nr. [redacted] la alin. 2 din acest contract făcându-se mențiunea că se vinde „terenul liber de construcții” proprietatea lor situat în intravilanul comunei [redacted]

Art. 141 din Codul fiscal prevede la al. 2 printre operațiunile scutite de taxe lit. f pct. 1 „teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat pe care se pot executa construcții conform legislației în vigoare” prin urmare, terenul ce a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. [redacted] nu se încadrează la excepțiile de la taxare prevăzute de art. 141 al. 2 lit. f, ci reprezintă o operațiune impozabilă din punctul de vedere al T.V.A., conform art. 126 din Codul fiscal.

Pentru toate aceste considerente, actele administrativ-fiscale atacate fiind legale și temeinice , urmează a respinge contestația, ca nefondată

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:

Respinge contestația privind pe reclamantul _____, cu domiciliul în _____ județul Tulcea, și pe pârâtele **DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, județul Tulcea, **D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ**, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, județul Tulcea, **D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECTIE PERSOANE FIZICE**, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, județul Tulcea, având ca obiect contestație act administrativ fiscal, ca nefondată.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din /

PREȘEDINTE,

Redactat jud. J

Tehnoredactat gref. /6 ex.